

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Ne félj
Oroszországtól,
nem támad meg!

1046.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Ne félj Oroszországtól, nem támad meg!

Oroszország nem fogja megtámadni Magyarországot. Ezt nem Putyin elnök mondta nekem, nem vagyunk ilyen nexusban, de el tudom képzelni, hogy a miniszterelnöknek megmondta. Feltételezem, hogy Lavrov külügyminiszter se mondott mást magyar partnerének.

Felelős orosz politikai személyiségek, köztük a második legnagyobb parlamenti párt, az orosz kommunisták vezetői, akik jó viszonyt ápolnak az orosz elnökkel, és van szavuk az orosz politikában, nekem is világosan kijelentették: Oroszország honvédó háborút folytat és nem Európát akarja megtámadni.

Mégis mitől a félelem? Lehet, hogy valakik éppen abban érdekeltek, hogy az emberek figyelmét teljesen lekössék a háborús hírek? Ne firtassuk, hogy a háborús pszichózis keltése mennyivel járult hozzá a kormánypártok kétharmadához! Túl vagyunk rajta, most már secko jedno.

Arról azonban érdemes lenne beszélni, hogy a mostani bajok, a drasztikus áremelés és a többi valóban a háború következményei-e vagy a háborút használják arra, hogy az emberekkel lenyelessék azt, amit nem szabadna lenyeletni. Ez bizony nagyon nem secko jedno.

Mitől a félelem? Nyilván attól is, hogy senki sem beszél őszintén, de annál több a félreérthető mondat.

Furcsa kijelentések hangoztak el például Szent István ünnepeken. A köztársasági elnök asszony az Úristen segedelmét kérte, hogy a magyar katonáknak „ne kelljen honvédó küzdelmet vívniuk, ne engedje őket hódító háborúba, és ne váljunk nagyhatalmak küzdőterévé!”

Ez persze három különböző dolog. Hódító háborúba nem az Úristen küldi a magyar katonát, hanem a magyar kormány, a magyar parlament, ne kenjük másra a felelősséget! Egyelőre nem küldik a magyar katonákat külföldre, mondjuk Ukrajnába, de itt is van sumákolás. Mi van például ha nem harcoló katonát küld Magyarországra, hanem katonatorvosokat, vagy hadtáputánpótlást?

Azt talán meg lehetne akadályozni, hogy a nagyhatalmak játszadozzanak velünk, de ennek érdekében nem sok történik. A kormány nem száll szembe sem az EU, sem a NATO döntéseivel. Úgy vélik, hogy csak rossz alternatívák vannak, és arra várnak, hogy talán lesznek kevésbé rosszak.

Mikor kell honvédó küzdelmet folytatnunk? Nyilván akkor, ha megtámadnak bennünket. Ki fogja Magyarországot megtámadni? A NATO jelenlegi felfogása szerint Oroszország. Ezek szerint készülnünk kell arra, hogy Oroszország megtámad bennünket?

Szent István Napján nyilatkozott a Honvédség parancsnoka is. Nem irigylem a mai kiskatonákat, akiknek álmukból felkelte is tudniuk kell előljáróik nevét. De ki tudja megjegyezni, hogy a miniszter Szalay-Bobrovniczky Kristóf, a Honvédség parancsnoka meg Ruszin-Szendi Romulusz?

Na, szóval Ruszin-Szendi tábornok bejelentette, hogy nem csak fegyverkezünk, de a Vezérkar intézményét is visszaállítjuk. Vezérkar mindig kell, de háború idején nélkülözhetetlen. Az első Orbán-kormány 2001-ben tévedett, megszüntették. De Vezérkar nélkül ki szervezné meg egy harcoló hadsereg hadműveleteit, utánpótlását katonákkal, üzemanyaggal, lőszerrel, fegyverrel, élelmiszerrel és még rengeteg egyéb dologgal? Nos, a Vezérkar helyreállítása azt jelenti, hogy hadba vonulunk?

Vannak persze józan kijelentések. Földi László, aki a magyar polgári hírszerzés egyik vezetője volt, tudja, hogy miről beszél. Rádásul benne van a főáramlatban, a mainstreamben. Ő a Védett Társadalom Alapítvány elnöke, és szívesen kérdezi a média. Földi minap kijelentette, hogy Putyin a háború elindításával egy jóval nagyobb háborút, a harmadik világháborút akadályozta meg. Oroszországnak esze ágában sincs Európa ellen fordulni. Nincs ilyen szándéka, és nem is lenne ehhez ereje.

Ilyenkor üt vissza, hogy lassan senki sem ismeri a történelmet vagy fittyet hány rá. 1945-ben Sztálin csapatai, több milliós szovjet katona, öt év háborús tapasztalatával felvértezve ott állt Berlinben. De nem gondoltak arra, hogy Párizsig elmennek, pedig a távolság ezer kilométer. Nem bírta volna el a szovjet gazdaság, a szovjet nép sem akarta. Ma sincs ez másként.

Mit akar Oroszország? Ismerje el a világ, hogy az orosz nem szolganép, nem német vagy amerikai Lebensraum! Tartsák tiszteletben Oroszország biztonsági érdekeit!

Vannak területi viták? Vannak! De a nyugat azokat a területeket vitatja el Oroszországtól, melyek történelmileg orosz fennhatóság alatt voltak. Krím-félsziget, Donbasz, amely már a cári orosz időkben Oroszország szíve volt. Nem véletlen, hogy Hitler csapatai bármi áron meg akarták tartani. Ma hallgatnak Moldáviáról, amely Besszarábia néven szintén az orosz birodalom része volt.

Az oroszokról sokat beszélnek, de miért hallgat mindenki a lengyel vezetés Nagy-Lengyelország elképzeléseiről? Donbaszt nem vehetik vissza az oroszok, de a lengyelek szemet vehetnek Belarusz nyugati részére? Miért nem tiltakozik senki az ellen, hogy a románok Moldáviát szeretnék maguknak? Miért nem szól senki, hogy a nyugat nem hajlandó Koszovót Szerbia részeként elismerni?

Európában vannak területi kérdések. Ezeket meg lehet oldani. Vagy háborúval, vagy tárgyalásokkal. Mi tárgyalásokat akarunk. Tárgyalásokat és megegyezést Oroszországgal.

De mindenekelőtt abba kell hagyni Oroszország békeszándékának megkérdőjelezését, a célozgatásokat! A magyar vezetőstől egyenes beszédet akarunk és határozott cselekvést! Az ide is, oda is politika sohasem jött be történelmünk során, sőt mindig mi fizetünk rá.

Mi, emberek pedig ne ülünk fel a propagandának! Ne féljünk Oroszországtól! Nem támadja meg Magyarországot!

Amerika nyer – Európa veszít

Az Egyesült Államok és nyugati szövetségesei a kelet-európai országokat használják fel Oroszország ellen – nyilatkozta Viktor Hrenyin belarusz honvédelmi miniszter. A kelet-nyugati konfrontáció éles szakaszába érkezett. A háború nyertese az USA, amely töméntelen pénzt keres ezen a háborún. Európa pedig feláldozza az elmúlt évtizedekben szerzett jólétet és stabilitást.

Putyin valóságos politikusokkal tárgyal, nem amerikai bábokkal

Az ukrajnai háborúról minden hatalom igyekszik egy bőrt lehúzni. Recep Tayyip Erdoğan török elnöknek nagyon jól jönne egy látványos külpolitikai siker. Közvetítőként igyekszik eladni magát, és összehozni egy Putyin-Zelenskij-csúcsot Törökországban. Az ötlet ott hibádzik, hogy ez nem orosz-ukrán háború, hanem az USA háborúja Oroszország ellen. Zelenskij egy amerikai báb. Csak az USA és Oroszország közvetlen megegyezése vezethet eredményre.

Románia lenyeli Moldovát?

Furcsa látogatásra került sor Moldovában. Eduard Raul Hellviget, a román hírszerzés vezetőjét fogadták a moldvai vezetők, köztük Maia Sandu köztársasági elnök és Alexandru Musteața, a moldovai hírszerzés főnöke. Az 50 éves Sandu az USA-ban végzett, a Világbanknál dolgozott, és a moldovai mellett még román állampolgár is. A 34 éves Musteața évekig volt a Soros Alapítvány moldovai vezetője. Moldova lakossága 2,7 millió, területe 33 846 négyzetkilométer. Románia régóta szeretné lenyelni Moldovát. A bökkenő az, hogy Moldova, ami lényegében megegyezik az egykori Besszarábiával, Oroszország, illetve a Szovjetunió része volt. Egy részén, az úgynevezett Dnyeszter Menti Moldáv Köztársaságban ma is orosz csapatok vannak

Zelenskij nyeli a pénzt

A Kieki Világgazdasági Intézet kimutatása szerint Ukrajna a háború kezdete óta iszonyú mennyiségű külföldi pénzt kapott. Mintegy 40 ország 84,2 milliárd euró támogatást adott az ukrán kormánynak. Az első négy „adakozó” az USA, Nagy-Britannia, Lengyelország és Németország. Az intézet adatai szerint Magyarország nincs az „adakozók” között. A magyar kormány a menekültek fogadásához járult hozzá anyagilag.

Becsüljük meg az úttörőmozgalmat!

Novák Katalin, a köztársaság elnöke 32 évvel a rendszerváltás után szükségesnek tartotta a nyaraló gyerekeknek elmondani, hogy Zánka már nem valamilyen úttörőtábor, ahol ki tudja mire tanították a gyerekeket, hanem Erzsébet-tábor, ami ugye magyarság, biztonság, barátság! Zánka valóban nem úttörőtábor, de 1975-ben a magyar nép építette a magyar úttörőknek. A tábor költségeit az állam állta, segítve ezzel a magyar családokat. Jóra, tisztességre, a haza szeretetére nevelték a gyerekeket.

Az infláció elfújja az állami támogatást

Egyre brutálisabb az építőanyagok drágulása idehaza, és ezzel párhuzamosan a felújításra költhető állami támogatás is jóval kevesebbet ér most, mint egy évvel ezelőtt – írja a penzcentrum.hu. Ugyanis csak idén január óta a csempe átlagosan 47,3 százalékkal kerül többbe, a parketta 30,3-mal, a festék pedig átlag 16 százalékkal drágult meg 2022 során.

Ki mond igazat Magyarországot vezetésében?

„Azt kívánom, hogy az Úristen kíméljen meg bennünket a háborútól, és őrizze katonáinkat és családjainkat békében. Ne kelljen honvédő küzdelmet vívniuk, ne engedje őket hódító háborúba, és ne váljunk nagyhatalmak küzdőterévé!” – jelentette ki Novák Katalin augusztus 20-án. Miért beszél a köztársasági elnök honvédő küzdelemről? Ki támadná meg Magyarországot? Novák Katalin is beáll az „orosz fenyegetést emlegetők” sorába? Ki mond igazat Magyarországot vezetésében?

A magyar falu nem tüntetett

A tüntetés fontos politikai fegyver, a tömegek fegyvere a hatalommal szemben. De mindig akadnak, akik személyes vagy szűken vett pártérdekből nyúlnak ehhez a fegyverhez. Ezt tette dr. Szabó Bálint is, aki tömeges gazdatüntetésre hívta a magyar gazdákat Budapestre. Első hallásra sokaknak tűnt úgy, hogy a magyar mezőgazdaság problémáinak megoldásáról van szó, társadalmi ügyről, ami mellé érdemes oda állni. De nem így volt!

De dr. Szabó Bálint nem több, mint egy botrányhős. A Független Városi Szövetség – Magyar Egyesület listás képviselője Szeged önkormányzatában. Töredékszavazatokkal,

listán jutott be. Indult polgármesterjelöltként, és 1,76 százalékot kapott. Az augusztus 20-ra meghirdetett tüntetésből nem lett semmi. Szerencsére az emberek nem ültek fel az értelmetlen felhívásnak.

Mire készülnek Magyarország vezetői?

A honvédelmi miniszter kijelentette: „a Kormány álláspontja változatlan: Magyarországnak ebből a háborúból ki kell maradnia, hazánk nem küld katonákat az ukrán hadszíntérre. A célunk az, hogy minél hamarabb megszülessen a béke.” Ok! De minek minősül az ukrán katonák egészségügyi kezelése Magyarországon? Miről tárgyalt a Honvédség parancsnoka titkos ukrainai útján? Mire készülnek valójában Magyarország vezetői?

Több helyen megemlékeztünk augusztus 20-áról

A Munkáspárt aktivistái több településen, így Salgótarjánban, Orosházán és másutt részt vettek a megyei és városi rendezvényeken, vagy külön megkoszorúzták Szent István szobrát. Kecskeméten Kalapos Mária megyei elnök és Balanyi István koszorúzott.

Megyei elnöki: nehezebb helyzetben vagyunk, de a küzdelmet folytatjuk

A drasztikus áremelések jelentősen megváltoztathatják a társadalmi hangulatot – állapították meg a párt megyei és budapesti elnökei. A Munkáspártnak figyelnie kell a folyamatokat, minél jobban megismerni az emberek követeléseit. Folytatjuk a részvételt az időközi önkormányzati választásokon. Szeptember 26-án újabb országos akciót szervezünk a háború ellen – hangoztatták. Fontos feladat a 28. kongresszus második szakaszára való felkészülés. A párt tagjainak érteniük kell, hogy egyre nehezebb helyzetben vagyunk, de a küzdelmet, a munkát folytatjuk.

Derecske: van munkáspárti polgármesterjelölt

Szeptember 25-én időközi önkormányzati választást tartanak a Hajdú-Bihar megyei Derecskén. A Munkáspárt jelöltjének, Balogh Györgynek már sikerült összegyűjteni a polgármesteri induláshoz szükséges ajánlásokat. Ő indul a listás egyéni jelöltként is.

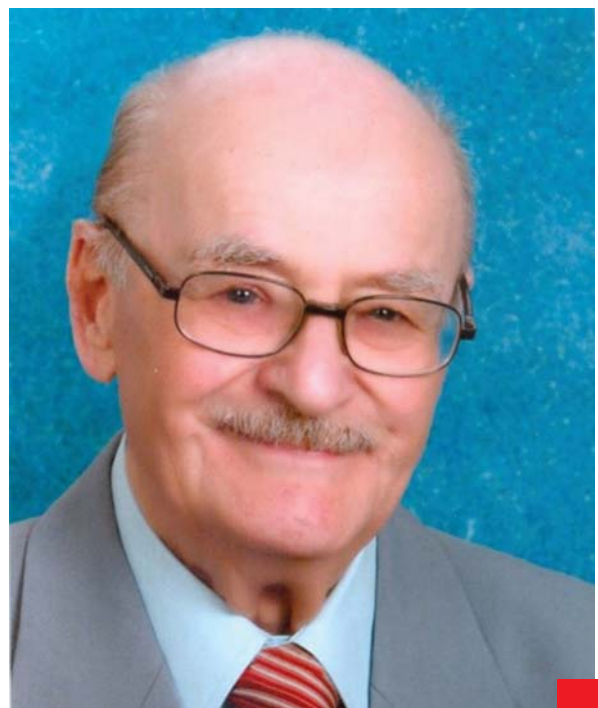
Búcsúzunk Amigo Györgytől

Életének 94. évében elhunyt Amigo György alezredes, a Munkáspárt korábbi Fejér megyei elnöke. A holokauszt egyik túlélője volt. 1944-45-ben a Bergen-Belsen-i koncentrációs táborban volt, mint elhurcolt. A felszabadulás után szakszervezeti alkalmazott volt. 1949-ben sorkatonai szolgálatra vonult be, onnan a Petőfi Politikai Tisztképző Akadémiára került. 1950-től hivatásos katonaként szolgált különféle beosztásokban és több helyőrségben. 1983-ban vonult alezredesként nyugállományba.

A kultúra embere volt, népművelő a szó legnemesebb értelmében. Tisztességre nevelte beosztottjait, munkatársait.

1947-ben lett párttag. 1989-ben is tudta, hol a helye. Aktívan részt vett a Munkáspárt munkájában, indult képviselő jelöltként, dolgozott megyei elnökként is. Érdemei elismeréséül megkapta a Munkáspárt Arany Jelvénye és a Vörös Lobogó kitüntetést.

Temetése augusztus 30-án lesz 10 órakor a Székesfehérvári, Béla utcai temetőben.

Ne tegyétek próbára a népet!

Munkáspárti ünnepség Miskolcon

Miskolcon ünnepelte a Munkáspárt az idei augusztus 20-i nemzeti ünnepet. A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei szervezetek Fülöp Istvánné megyei elnök vezetésével gondosan készültek a rendezvényre. A rendezvényre eljött a Munkáspárt országos vezetésének több tagja, és szép számmal voltak Budapestről, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg, Hajdú-Bihar és Bács-Kiskun megyéből is. Jelen volt Gulyás János, Borsod-bóta munkáspárti polgármestere is.

Az ünnepségen a Munkáspárt elnöke mondott beszédet.

A magyar nemzet, a magyarság életveszélyben van

Ma a magyar állam születését, a magyar állam megalkotóját, első királyunkat, Szent Istvánt ünnepeljük. Meghajlunk a történelmi személyiség, a realista államférfi, a gondolkodó ember előtt – mondotta Thürmer Gyula.

Mi tesz nagygyá egy államférfit, egy politikust? Az évszázadok leegyszerűsítik a múlt nagyon is bonyolult helyzeteit. Nyilvánvalónak, kézenfekvőnek, sőt törvényszerűnek tűnnek nagyon is ellentmondásos döntések.

István érdeme nem az, hogy a nyugat felé fordult. Ezt a ma politikusai sugallják, akik Istvánnal akarják bizonyítani saját nyugatra fordulásukat. Elhibázott nyugatra fordulásukat!

István igazi érdeme az, hogy tudott választani a lehetséges utak, az egymásnak ellentmondó koncepciók között. De érdeme az is, hogy nem habozott, nem moralizált, nem ingadozott, mint megannyian utódai közül. Döntött és cselekedett.

Bevezette a jobbágyságot, megszervezte a feudális államot, átvette és államvallássá tette a kereszténységet. Az istváni program a leoptimalisabb megoldás volt az akkori viszonyok között. Ezt az utat járták az akkori nyugati államok és ezt vette át idővel egész Európa.

Döntéseit, cselekedeteit igazolta a történelem. A jobbágyság rendszere 1848-ig fennmaradt, a feudális

állam lényegében 1945-ig. A kereszténység pedig ma is itt él velünk és bennünk is.

De ma nem csak első királyunkat ünnepeljük. Ünnepeljük önmagunkat is, a magyar népet. Ünnepeljük azokat, akik dolgoztak, szenvedtek e földön. Akik munkája, áldozata nélkül nem valósultak volna meg a királyi eszmék.

Évszázadokon át kitarítottunk ezen a földön. Védjük, amíg lehetett, és halálunkig fájjaljuk mindazt, amit elvettek tőlünk.

Meghajlunk az elmúlt századok jobbágyságai, parasztjai, kézművesei, munkásai, boltosai előtt. És üzenjük a ma politikusainak:

Csak annyi terhet rakjatok a népre, amennyit elvisel! Ne tegyétek próbára a népet! Osszátok meg a terheket szegény és gazdag között, mert ha nem, rossz vége lesz!

Amikor elődeitek nem törődtek a néppel, amikor semmibe vették a népet, mindig folyt a vér. És ez ma se lenne másként!

Barátaim!

A történelmi párhuzamok óhatatlanul adódnak. Lehetnek és vannak is közös vonások a múlt és a jelen között, hiszen ugyanott vagyunk, mint ezer éve, a Duna-Tisza közén, kelet és nyugat között.

De ma nem István korát éljük!

A mai Európai Unió nem az István-kori Európa, amely védelmet és jövőt adott Magyarországnak. Az EU háborúba sodor bennünket, kiszipolyoz, szolgasorsba dönt.

Ma nem a pogánysággal kell megküzdeni, hanem a liberalizmus pusztításával, és itt a keresztény hit segít, de nem old meg mindent.

És ami a legfontosabb: ezer év tapasztalata van bennünk. Tudjuk, miért küzdött Dózsa György, Rákóczi és Kossuth. Voltunk gyarmat és voltunk függetlenek. Átéltünk két világháborút. Megtapasztaltuk azt a kort is, amikor a vörös csillag volt az ember reménye.

Üzenjük mindenkinek:

Már nem István korának jobbágyságai vagyunk.

Ma nincs szükség királyokra! Főispánokra se nagyon, de királyokra és királyságra végképpen nem! Senki se számítson arra, hogy halála után 45 évvel szentté avatják, mint Istvánt.

Istvánt nem lehet másolni. De lehet meríteni bölcsességéből és bátorságából. Ma éppen erre van szükség.

A magyar nemzet, a magyarság életveszélyben van. A válság, a háború tönkreteszi az elmúlt évtizedek viszonylagos gyarapodását. A kormány a háborúra hivatkozva a háború minden terhet már ránk rakja. Lemondás, éhezés, nyomor van előttünk.

A nagyhatalmak újrarajzolják a világot. Ha nem cselekszünk, ha nem lépünk fel időben, Trianonnál is rosszabb helyzet vár ránk. Szövetségeseink és szomszédaink kapva kapnak az alkalmon, hogy eltüntessenek bennünket.

Meddig tűrjük? Meddig tűrjük, hogy mi fizetjük a százszoros gázszámlát azért, mert Amerika háborúzni akar az oroszokkal?

Mi mondjunk le a fűtésről, a közlekedésről, a megszokott életéről azért, hogy a nyugati polgároknak ne legyen bajuk?

Mi fizessük az árát annak, hogy az Európai Uniót felkészületlen, buta celebek irányítják józan és okos vezetők helyett?

Miért kellett éveken át elviselnünk, hogy egy Juncker, egy totál alkoholista irányítsa az Európai Bizottságot? Most miért kell tűrnünk, hogy egy német arisztokrata nő osztogassa nekünk az eszt?

Most beszéljünk Szent Istvánról! Most idézzük meg szellemét! Most kell az istváni bátorság ahhoz, hogy elhagyjuk a régi utakat, és újakat keressünk.

Az Orbán-kormánytól határozott cselekvést várunk. Elég a milliárdosok, a külföldi tőke gyámolításából! A háború terheiben osztozzanak a milliárdosok is! Minél jobban megadóztatják a milliárdosokat, annál kevésbé kell az emberek villany- és gázszámláját megemelni!

Az Orbán-kormánytól határozott cselekvést várunk külpolitikai téren. Nem hintapolitikát, nem hánykolódást az amerikaiak által gerjesztett hullámokon. Határozott cselekvést, Magyarország védelmét!

Elég az illúziókból! Az EU-t nem lehet átalakítani. Kutyából nem lesz szalonna! Az USA-ból sohasem lesz a mi gyámolítónk és megmentőnk!

A kormány ne tűrje, hogy nekünk sehol sem osztanak kártyát!

Ne szavazzák meg a szankciókat, ha tudják, hogy nekünk rossz! Itt nem lehet szó semmilyen szövetségi hűségről. Ők gazdagok, mi szegények. Ők túlélhetik, mi belepusztulhatunk.

Barátaim!

A világ jelentős része nem állt az USA mellé az Oroszország elleni háborúban. Kína és Oroszország között már nem egy-

szerűen szövetség, hanem sorsközösség van. India, Dél-Afrika, Brazília sem akar amerikai uralom alatt élni. Belarusz, Venezuela is egy új világban bíznak. Vitathatatlanul ehhez az országcsoporthoz húznak a jelenlegi szocialista országok, Vietnam, Kuba, Laosz, Észak-Korea. És folytathatnánk a sort.

Egy új világ születik. Az újban egyszerre vannak jelen tőkés és szocialista országok, és olyanok is, amelyek még keresik a nekik leginkább megfelelő társadalmi modellt. A régiben, az EU-ban, a NATO-ban nem lehetnek mások, csak kapitalista államok.

Az újban senki sem erőlteti a másokra akaratát, senki sem írja elő, hogy mi a jó és mi a rossz. A régiben úgy kell viselkedni, ahogyan Amerika diktál.

Az új nem egy pusztító világháború következményeként jön létre, hanem éppen ellenkezőleg, a nukleáris öngyilkosságot jelentő háború elkerülésére.

Egy új világrend van kialakulóban. A régit nem érdemes toldozni-foldozni! Újat kell teremteni! Csatlakozunk az újhoz! Csatlakozunk, amíg nem késő! Ne engedjük, hogy újabb Trianonnal pecsételjék meg sorsunkat!

Jó lenne, ha ma, az ünnepen, csak jó dolgokról beszélhetnénk. Békéről, boldogságról, jó termésről. De nem tehetjük!

Nincs béke, háború van! Nem lesz jó termés, szárazság van! A boldogságunk fogytán, a jövőt nem látjuk, de egyre sötétebbnek látszik.

A nagy dolgokhoz kis dolgokon keresztül vezet az út.

Szeptember 25-én Miskolc 3. egyéni választókerületében időközi választás lesz. Itt is csatába indul a Munkáspárt. Jó a jelölünk, valódi jelölt, baloldali jelölt, emberi jelölt, Fülöp Istvánné.

Szavazzanak rá! Bízsanak benne! Fogjanak vele össze!

Ne törődjünk bele, hogy megemelik a villanyszámlát, a gázszámlát! Tiltakozunk, fogjunk össze! Ne törődjünk bele, hogy a tőkés miatt elúsznak a megtakarításaink, elértéktelenedik a pénzünk! Ne fogadjuk el, hogy hülyének nézzék az embereket és azt csináljanak velünk, amit akarnak!

Nem adhatjuk fel! Nem adhatja fel az ország, nem adhatjuk fel mi, emberek! Szedjük össze magunkat! Ne engedjük, hogy eltapossanak!

Bátran, előre István királyunk bátorságával és bölcsességével! Éljen nemzeti ünnepünk!

Éljen a magyar nép!

Éljen Magyarország!

A jövőért kell írni, nem a múltért

Gondolatok a „Hatalomtechnika a pártállam végóráiban” című könyvhöz

Hármezeröttszáz forintba került Riba András László „Hatalomtechnika a pártállam végóráiban” című könyve. Javaslom: ne vegyék meg, kár a pénzért!

Riba úr a történelemmel hivatásosan foglalkozók fiatal nemzedékhez tartozik, 35 éves. Következésképpen nem élte meg sem a szocializmust, de a rendszerváltást sem. Ez önmagában nem tragédia, csak azt jelzi, hogy mindent, amit tud a magyar szocializmusról, könyvekből tudja.

Felsőfokú tanulmányait a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen végezte. Jelenleg a „Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archívum szakmafejlesztési igazgató” tisztét tölti be. A szóban forgó könyv – saját elmondása szerint – az egyetemen írott doktori értekezése nyomtatott változata.

A könyv nem hosszú. A mai olvasó türeklépességéhez mért 236 oldal. Aki egy kicsit is ismeri az 1980-as évtized utolsó éveit, az megkímélheti magát a hosszas olvasástól. Elég végigfutni a tartalomjegyzéken.

Mielőtt bármit is mondunk a könyv belső tartalmáról, érdemes leszögezni egy tény. A rendszerváltással foglalkozó intézetet nem azért hozták létre, hogy a szocializmus időszakáról tudományos, azaz tényekre alapuló, ideológiailag elfogulatlan értékeléseket adjon. A cél és küldetés a tőkés rendszerváltás törvényszerű jellegének bizonyítása. Az intézetnek mintegy harminc munkatársa van, ami nem semmi. Az intézet költségvetéséről a honlapon egyelőre nincs adat, de bizonyára nem aprópénz.

Innen adódik e könyv szemlélete is. A rendszerváltás a jó megtestesülése, és mint ilyen viszonyítási alap. Ha ez a jó, akkor a szocializmus nyilvánvalóan nem lehet jó.

Riba úr könyve nem olcsó antikommunista propagandairás. Semmiképpen sem az. Harminc évvel a rendszerváltás után már

nem elég bűnösnek nyilvánítani a szocializmust. Az emberek ma már kezdenek emlékezni, sőt összevetni a múltat a mával. Az összehasonlítás nem mindig a mai rendszer javára dől el. Mást, és másként is kell mondani.

Éppen ezért komoly eszközökkel, forrástanulmányokkal, korabeli dokumentumok felvonultatásával igyekeznek lejáratni a szocializmust. A tudományos jelleggel megírt munkákat lehet a mai értelmiségi fórumokon népszerűsíteni, lehet róluk beszélni, ajánlani lehet a mai egyetemistáknak, felnövő nemzedékeknek.

Riba úr könyvének sok megállapításával lehet vitatkozni, de nem érdemes. A szocializmus éveiben sok hibát, hülyeséget követtek el, ezt senki sem tagadja. De a magyar szocializmus egy életképes modell volt.

Riba úr minden megállapítása ugyanis az alapkoncepcióból származik, vagyis abból, hogy a rendszerváltás elkerülhetetlen fejlemény, történelmünk pozitív eseménye volt.

A rendszerváltás a mi felfogásunk szerint a szocialista rendszer tudatos megdöntésére irányuló nemzetközi és hazai akció volt. A tőkés világ 1945-ben elvesztette Magyarországot, mint piacot, mint beruházási területet, mint katonai felvonulási területet, mint a kelet-európai kapitalizmus egyik bástyáját.

1945-től kezdve a nyugat minden eszközzel igyekezett megdönteni a szocializmust. A szocialista országokra kényszerítették a hidegháborút, a fegyverkezési versenyt. Nehéz volt, de a szocialista világ, benne Magyarország is állta a versenyt. Nyilvánvalóvá vált, hogy a magyar szocializmust nem lehet katonai erővel megdönteni.

1956-ban taktikát váltottak. Nyílt fegyveres felkelésre buzdították a szocializmussal elégedetlen hazai tényezőket, köztük az 1945 előtti uralkodó osztályok képviselőit. A nyugat azonban

AKIK MEGEGYEZTEK MAGYARORSZÁG SORSÁRÓL: BUSH USA-ELNÖK, KOHL NÉMET KANCELLÁR, GORBACSOV SZOVJET ELNÖK.

kihátrált az 1956-os rendszerváltási kísérletből, így ez a módszer is kudarcra volt ítélve.

A nagy találmány az 1970-es években született meg. Magyarország ellen egyidejűleg indítottak gazdasági, politikai és ideológiai offenzívát.

A magyar gazdaságot bevonták a nemzetközi gazdasági kapcsolatokba. Hiteleket adtak, amelyekkel igyekeztek magukhoz kötni az országot.

Az „enyhülés” jelszavával abbahagyták Magyarország korábbi nemzetközi elszigetelését és el kezdték fogadni a magyar vezetőket nyugaton. Ez a helsinki értekezlet, Kádár nyugat-európai látogatásainak időszaka. A nyugati vezetők dicsértek, sőt jutalmaztak minden lépést, ami távolította Magyarországot a Szovjetuniótól.

Kemény ideológiai támadás indult meg. A magyar értelmiség jelentős részét megdolgozták nyugaton és kifinomult eszközökkel a szocialista rendszer ellen hangolták.

Riba úr könyve a szocializmus időszakának reformjait a hatalom kikényszerített cselekedetének tekinti a rendszer megmenetésére. A valóság nem ez!

A szocializmus is fejlődő rendszer, nem adott egyszer és mindenkorra. A változó világ új válaszokat követel, és a szocialista Magyarország igyekezett lépést tartani. A magyar agrárpolitika, a háztáji és a szövetkezeti gazdaság rendszerszerű összekapcsolása, vagy az iparszerű kukoricatermelés, a broilercsirkegyárak nem kikényszerített lépések voltak, hanem az ország sajátosságaira épülő okos politika.

A szocializmus reformjainak egy részében volt egy tudatos felismerés. Ez működött Lenin NEP-politikája óta. A lényege minden ilyen kísérletnek egyszerű: amíg a szocializmus nem találta meg a gazdaság hatékony működtetésének minden szocialista eszközt, vegyünk át eszközöket a kapitalizmustól és használjuk őket a szocializmus javára.

A szocialista reformpolitika kockázattal is járt. Ha átveszik a tőkés módszereket, egyesek gyorsabban fognak gazdagodni, és létrejöhet egy új tőkésosztály, amely előbb vagy utóbb megkísérlí átvenni a hatalmat. Lenin is, Kádár is tisztában volt ezzel a veszéllyel. Éppen ezért ők csak akkor tartották lehetségesnek a tőkés módszerek átvételét, ha a politikai hatalom szilárdan a dolgozó osztályok kezében van, és a hatalmat a dolgozók közös érdekeit kifejező kommunista párt gyakorolja.

A reformnak azonban van egy külső vetülete is. A nyugat minden eszközzel ösztönözte, jutalmazta a magyar reformokat, azzal a céllal, hogy az így létrejövő vállalkozói és értelmiségi réteg alássa a kommunista párt hatalmát, és megdöntse a szocializmust.

Érdemes megjegyezni azt is, bár a szerző ezt nem teszi, hogy a szocializmus kereteiben végrehajtandó reformokkal kapcsolatban az 1988-89-es magyar vezetés nem ismerte az akkori kínai tapasztalatokat. Kádár volt az egyetlen, aki Kínát nem csupán gazdasági partnerként fogta fel, hanem értette, hogy az ottani rendszer más, mint a miénk, de szocialista.

Riba úr rendelkezik nyelvvizsgával angolból és németből, feltételezhetően a nyelvtudás nem jelent akadályt külföldi források

tanulmányozásában. A könyvből azonban úgy tűnik, hogy a szerző nem tanulmányozta e korszak szovjet, csehszlovák, német, lengyel és más dokumentumait. A magyar szocializmus történetét sem lehet megérteni a környezet hasonló folyamatainak elemzése nélkül.

Riba úr munkája nem az egyetlen a mai szakmai irodalomban, amely ezt az utat követi, és nem tér el fikarcnyira sem az eredeti küldetéstől, a szocializmus lejáratásától. Ez azonban hibás nézet. És most nem is azt az aspektusát vesszük, hogy az állítások mennyire felelnek meg a történelmi valóságnak. Emiatt legyen neki történelmi lelkiismeretfurdalása, ha van ilyen!

A lényeg más. Ha ezzel a szemléletmóddal közelítünk ahhoz, ami ma Kínában, Oroszországban, Belaruszban és sok más országban történik, akkor Kínát „államkapitalista, imperialista célokat dédelgető országnak” lehet titulálni. Putyin Oroszországot „posztbolsevik” országnak lehet tekinteni. Belaruszt pedig el lehet egyszerűen intézni azzal, hogy ott „diktatúra” van. Ha ezt tesszük, akkor egy bűdös szót sem értünk a mából.

Ezek a jellemzések alapvetően hibásak és akadályozzák annak felismerését, hogy egy új világ van kialakulóban. Egy olyan világ, amely sokat tanult a korábbi szocializmus hibáiból és butaságaiból, és keresi a mának megfelelő megoldásokat. Az új világ országai rengeteg dologban különböznek, de egyben azonosak: nem esnek hasra a tőkés rendszerváltásoktól, látják a mai kapitalizmus öngyilkos politikáját és szeretnék egy újabb világháborút megakadályozni.

A múlt kutatása akkor ér valamit, ha a jövőt szolgálja. Riba András László könyve nem ilyen.

Perőcsényi Szent István Nap

Valószínűleg többen vannak olyanok, akik még sohasem jártak Perőcsényben, mint akik közléről ismerik. Pedig nagyon is érdemes eljönni ebbe a Pest megyei faluba, közel a szlovák határhoz. Csodálatos táj, gondozott házak, vendégszerető emberek.

Az idén tizenkettedik alkalommal rendezték meg a Lecsó fesztivált. A mintegy 340 lakosú faluból sokan vállalkoztak arra, hogy kipróbálják lecsótudományokat. De a lényeg nem is ez volt, hanem a közösség, az együttlét, a közös szórakozás.

Mindenkinek van munkája, a környező városokban nem gond elhelyezkedni – mondja Együd László polgármester. Erőteljes, jókedélyű ember, a hatvanas éveinek elején jár. Nem hivatásos politikus, mellékállásban látja el a polgármesteri feladatokat. A Dunakeszi Járműjavítóba jár be dolgozni mindennap. Jobb ez így, mondja, a valóságos élettől nem szabad elszakadni. Ismerem a Munkáspártot, teszi hozzá, és azért is becsülöm magukat, mert nem a valóságos élet fölött járnak egy méterrel, mint a parlamenti pártok, hanem a valós életben.

A polgármestert éppen főzés közben találta meg Thürmer Gyula, aki ellátogatott a rendezvényre. Megvan a nyertes lecsó! – mondta viccelődve. Nem, válaszolta a polgármester, miközben egy újabb kavarást adott a lecsónak. Nyertem már eleget. Nem jó az, ha a polgármester nyer.

Mi várható az ősszel? – érdeklődött a Munkáspárt elnöke. Ma még mindenki csendben van. Számolgatnak, hogy hol lehet takarékoskodni, miről lehet lemondani. A valósággal majd akkor szembesülnek az emberek, amikor ki kell fizetni a számlát – mondja a polgármester. Nem lehet előre kiszámítani az emberek reagálását. De egy

biztos: az embereknek nagyon elegendő van abból, hogy egyesek milliárdokat keresnek, a többség meg napról napra él. Nem igazságos! Sőt, tisztességtelen! A jóllakott ember hogy tudná megmondani, hogy mi kell az éhesnek? Innen van minden probléma.

Nem egyszerű ma a települések élete – válaszol az elnök kérdésére. Régen megkaptuk az államtól a pénzt, és megcsináltuk, amit kellett. Lehet, hogy nem elég pénzt kaptunk, de nem volt vele nagy hercehurca. Ma mindenért pályázni kell. Ha pályázol, nyerhetsz, de veszíthetsz is. Ha nem pályázol, akkor biztos, hogy nem kapsz egy fillért sem.

Sok mindent újra kellene gondolni – fogalmazódik meg a beszélgetésen. A falu lakosai közül nem sokan tartanak állatokat. A polgármester kivétel, vannak hízói, kacsái, nyulai. Vidéken ez lenne a normális!

A szomszéd sátraknál az asszonyok helyi termékeket árultak. A párt elnöke vett is egy üveg csemegeuborkát, ízléses, helyi díszítéssel, és látszik, hogy az uborkák kemények, étvágygerjesztők. Ehhez jól jött a helyi specialitás, a perőcsényi kolbászos kenyér. Sok ilyen helyi termék kellene, és az árusításukat is meg kellene szervezni, valahogy úgy, ahogyan ezt osztrákok csinálják – mondja az elnök.

Perőcsénybe nem véletlen jött el Thürmer Gyula elnök és Karacs Magdi alelnök. Nagy Sándor megyei elnök invitálta őket. Nem fogjátok megbánni! – mondta. És valóban, így is lett. A kis munkáspárti csapat, Simon József és családja, felesége, fia, unokája csodát tettek. A Munkáspártot is benevezték a versenybe és remek lecsót főztek.

Köszönjük, elvtársak, mondta a pártelnök búcsúzóul. Ezt kellene csinálni másutt is. Nem sok ember kell ahhoz, hogy megmutassuk magunkat, hanem lelkesek.

Novák Katalin embere titkos alkut kötött Kijevben Mocskos játék hazánk békéjével

Nem tudja valaki, hogy ki ma Magyarország külügyminisztere? Szijjártó Pétertől májusban elvették a polgári hírszerzés felügyeletét és az érdemi EU-ügyekkel sem ő foglalkozik. Külpolitikai kérdésekben viszont folyamatosan szerepel a köztársasági elnök, az igazságügyminiszter, a honvédelmi miniszter, de még a Honvédség parancsnoka is.

A külpolitika nem lehet szétszórva. Így úgy tűnik, hogy Magyarország hintapolitikát folytat. Orbán játssza a kemény fiút, aki szembe száll az EU-val, az USA-val, Zelenszkijjel. Novák pedig a jó „kislányt”, aki szóról szóra felmondja a NATO és az EU politikáját.

Magyarország alapvető érdeke, hogy kimaradjon a háborúból. De nem lehet kimaradni úgy, hogy az egyik háborús felet nyíltan és egyre több kérdésben támogatjuk. Az Ukrajna iránti ko-

rábban tanúsított visszafogott magatartás ma már a múlté, „puzsipajtások” lettünk.

Míndez történik a hátunk mögött, a nép előtt elhallgatva és eltitkolva.

Augusztus 22-én Ukrajna, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Románia és Szlovákia képviselői (állam- és kormányfői tanácsadói) „informális koalíciót” kötöttek, és minden kérdésben az ukrán álláspontot támogatták.

A lengyelek és az ukránok egy új szövetséget akarnak, nyilván lengyel és ukrán vezetéssel. A saját háborús kalandjukba bele rángatják azokat az országokat, amelyek eddig nem álltak ki teljes mellszélességgel a fasiszta ukrán vezetés mellett. Ez olyan csapda, ami vagy a hülyék vállalnak, vagy azok, akik tudatosan ezt választják.

A képek tanúsága szerint Altusz Kristóf, Novák diplomáciai igazgatója vett részt. A hírt sem a köztársasági elnök hivatala, sem a kormány nem jelentette meg. Altusz diplomata, nagykövet volt, Novák emelte maga mellé. Küldetésére nyilván igent mondott Novák is és vélhetően Orbán is.

A lépés pofátlan, durva provokáció a magyar emberek ellen, akiknek minden nap azt üzeni a kormány, hogy nem akarnak háborút. Valakik nagyon is akarnak, és mocskos szándékaikat keresztülverik. Altusz utazása, és az egész egyezkedés Ukrajnával mocskos játék Magyarország békéjével.

Így ünnepelt a Munkáspárt a nemzeti ünnepen

Miskolcon volt a Munkáspárt idei országos rendezvénye. A siker feltétele mindig a jó szervezés és a párt tagjainak lelkesedése. Az idén nem volt hiány egyikből sem. Képeink a miskolci ünnepség szép pillanatait idézik fel. (A felvételeket Benyovszky Gábor készítette.)

BUDAPESTIEK ÚTON MISKOLCRA

BORSODBÓTA POLGÁRMESTERE, GULYÁS JÁNOS
A SAJÁT BORÁBÓL IS HOZOTT

KEDVES MEGLEPETÉS:
VÁRADI ZOLTÁN A BORSODBÓTAI IFJÚ ZENÉSZ
KIVÍVTA A JELENLÉVŐK ELISMERÉSÉT

A HAJDÚSÁGBÓL IS SOKAN JÖTTEK

JÓ HANGULATBAN ÜNNEPELTÜNK

FÜLÖP JÓZSEFNÉ BEJELENTETTE:
LEADTÁK A SZÜKSÉGES AJÁNLÁSOKAT,
ÍGY Ő A MUNKÁSPÁRT-ISZOMM JELÖLTJE
A SZEPTEMBER 25-I IDŐKÖZI VÁLASZTÁSON